

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.6.2019.DP

Warszawa, 14 października 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/47/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika tlenku węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. czujnika tlenku węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie karę pieniężną w wysokości 10000 (słownie: dziesięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 13 grudnia 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr KJ.8361.260.2018 i KJ.8361.290.2018, dotyczący czujnika tlenku węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151) (dalej jako: „czujnik”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie.

Kwestionowany produkt to czujnik przeznaczony do montażu naściennego. Okrągła obudowa jest wykonana z tworzywa sztucznego, a na jej przedniej ścianie umieszczono wyświetlacz cyfrowy, przycisk uruchamiania funkcji testu urządzenia, diody sygnalizacyjne wskazujące zasilanie (zielona) oraz alarm (czerwona). Na tylnej ścianie umiejscowiono otwory montażowe. Na obudowie czujnika umieszczono następujące informacje:

- „ZAMEL”,
- „CZUJNIK TLENKU WĘGLA”,
- „Czas życia czujnika: 3 lata”,
- CARBON MONOXIDE DETECTOR”,
- „Model: CTW-01”.

Pod tylną częścią obudowy umieszczono komorę baterijną oraz naklejono etykiety zawierające m.in. następujące informacje:

- „ZAMEL”,
- „CARBON MONOXIDE DETECTOR”,
- “Model: CTW-01”,
- “Power battery 3 x 1.5 V AA”,
- “Serial number: 8031184”,
- “IP20”.
- symbol informujący o użytkowaniu wewnątrz pomieszczeń,
- rysunek przedstawiający prawidłowy montaż baterii w komorze.

Do produktu załączono certyfikat sporządzony przez przedsiębiorcę ZAMEL sp. z o. o. z siedzibą w Pszczynie oraz instrukcję użytkowania w języku polskim.

Produkt umieszczony jest w opakowaniu jednostkowym typu blister z dołączonym zestawem baterii zasilających. Na zewnętrznej części opakowania zamieszczono m.in. dane:

- „Zamel Sp. z o. o.”
- „43-200 Pszczyna, ul. Zielona 27, tel: 32 210 46 65, fax: 32 210 80 04”,
- „- e-mail: marketing@zamel.pl, www.zamel.com”,
- informację, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę,
- informacje dotyczące odpowiedniego przechowywania i transportu,
- „Zasilanie: 3 x baterie 1.5V typ AA”,
- „IP20”,
- „Kraj pochodzenia: PRC”,
- „Wyprodukowano dla : Zamel Sp. z o. o. przez: SCI Ltd”,
- Kod EAN: 5903669074151.

Wewnątrz opakowania zamieszczono instrukcję użytkowania zawierającą m.in.: dane techniczne, opis prawidłowej instalacji urządzenia i jego funkcji, informacje o sposobie konserwacji i uwagi co do użytkowania produktu.

Podczas kontroli przedsiębiorca Zamel sp. z o. o. z siedzibą w Pszczynie przekazał inspektorom Inspekcji Handlowej fakturę nr LYD-PO20180802 z 3 sierpnia 2018 r., na podstawie której nabył od chińskiego przedsiębiorcy 1600 czujników (w tym 100 sztuk określonych jako „towar marketingowy – gratis”).

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa czujnika w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2018-06 *Wykrywacze gazu -- Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych -- Część 1: Metody badań i wymagania eksploatacyjne* (dalej jako „norma PN-EN 50291-1:2018-06”) oraz wycofanej normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 *Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych -- Część 1: Metody badań i wymagania* (dalej jako „norma PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05”), która zgodnie z komunikatem Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 1 lipca 2018 r. jest aktualna w ocenie zgodności do 26 lutego 2021 r.

W wyniku przeprowadzonych oględzin inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że:

1. w oznaczeniach czujnika brak było informacji dotyczącej typu urządzenia, tj. A lub B wymaganego przez punkt 5.11.2 lit. d) normy PN-EN 50291-1:2018-06,
2. w instrukcji załączonej do produktu nie podano:

- listy często spotykanych materiałów, oparów lub gazów, np. w płynach do czyszczenia, lakierach, farbach itd., które mogą wpłynąć na prawidłowe działanie urządzenia w perspektywie krótko lub długoterminowej (wymaganej przez punkt 8.3 lit f) normy PN-EN 50291-1:2018-06),

- informacji, że urządzenie może nie zapobiec chronicznym efektom ekspozycji na tlenek węgla oraz że nie chroni w pełni osób objętych specjalnym ryzykiem (wymaganej przez punkt 8.3 lit m) normy PN-EN 50291-1:2018-06),

- ostrzeżenia, że instalacji urządzenia nie należy wykorzystywać w zastępstwie prawidłowej instalacji, wykorzystania i konserwacji urządzeń do spalania paliwa, włączając prawidłową wentylację i systemy odprowadzania spalin (wymaganej przez punkt 8.3 lit n) normy PN-EN 50291-1:2018-06),

3. na opakowaniu nie podano informacji wymaganej przez punkt 9.3 normy PN-EN 50291-1:2018-06 dotyczącej tego, że urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami ekspozycji na tlenek węgla, nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osoby o specjalnych problemach zdrowotnych, a w razie wątpliwości należy skonsultować się z lekarzem.

Powyższe informacje były wymagane również przez wycofaną normę PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 *Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych -- Część 1: Metody badań i wymagania*.

Ponadto, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali do badań laboratoryjnych próbkę czujnika i przekazali ją do Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Techniki Innowacyjnych EMAG z siedzibą w Katowicach w celu przeprowadzania badań laboratoryjnych dotyczących sprawdzenia poprawności zadziałania progów alarmowych w oparciu o wymagania zawarte w punkcie 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 (jednakowo brzmiącym jak punkt 6.3.4 normy PN-EN 50291-1:2018-06) zgodnie z tabelą 3 (znajdującą się w punkcie 5.2.2 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05), określającą wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym.

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że wszystkie 3 badane egzemplarze czujnika przy badaniu progu alarmowego B nie uruchomiły alarmu podczas podawania gazowego materiału wzorcowego o stężeniu 50 ppm w czasie krótszym niż 90 minut, ponadto jeden z czujników przy badaniu progu alarmowego C nie uruchomił alarmu podczas podawania gazowego materiału wzorcowego o stężeniu 100 ppm przed upływem 40 minut. W związku z tym, czujniki nie spełniały wymagań wskazanych w punkcie 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05.

Ponadto, wszystkie badane czujniki załączały sygnalizację alarmu na 1 sekundę (przy występowaniu w mieszaninie powyżej 33 ppm), a jeden z czujników przy stężeniu 55 ppm załączył się dopiero po upływie 12 minut i 16 sekund, wskazując 114 ppm, przy czym ciągle przebywając w mieszaninie określonej wymaganiami punktu 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 wyłączył się po 6 minutach i 5 sekundach i ponownie się nie załączył.

Dowód: Protokół oględzin z 8 listopada 2018 r. - k. 33-36 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; Sprawozdanie z badań nr 5387-ZLG/2018 z 23 listopada 2018 r. – k. 66-73 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; faktura nr LYD-PO20180802 z 3 sierpnia 2018 r. – k. 26 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 15 lutego 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika tlenku węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151). W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat sztuk czujników wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby czujników posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujnik, w przypadku zadecydowania przez nią o podjęciu działań naprawczych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 15 lutego 2019 r. - k. 11-17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 lutego 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że w roku 2018 r. zakupiła łącznie 3500 czujników, w tym 1500 sztuk na podstawie faktury LYD-PO20180802 oraz 2000 sztuk na podstawie faktury nr LYD-PO20181002. Strona postępowania wskazała, że posiada na stanie magazynowym 3 sztuki produktu zabezpieczone w toku kontroli jako próbka rozjemcza, a 100 sztuk opisanych na fakturze LYD-PO20180802 jako „towar marketingowy – gratis” zostało wykorzystanych na tablice demonstracyjne i prezentatory. Strona postępowania oświadczyła, że przekazane w toku kontroli zestawienie sprzedaży za okres od 19 października 2018 r. do 29 listopada 2018 r. obejmuje wszystkie sprzedane przez nią czujniki z partii zakupionej na podstawie faktury LYD-PO20180802. Strona postępowania zadeklarowała, że reklamacje związane z czujnikami dotyczyły problemów z wyświetlaczem (w dwóch przypadkach) lub gniazdem baterijnym (w jednym przypadku). Strona postępowania oświadczyła, że jeszcze w toku kontroli przygotowała plan naprawczy polegający na uzupełnieniu brakujących informacji w oznakowaniu czujnika i instrukcji obsługi. Strona postępowania wskazała, że skontaktowała się już z dystrybutorami i odebrała od nich czujniki sprowadzone do Polski na podstawie faktury LYD-PO20180802, a następnie je zutylizowała, wraz z czujnikami posiadanymi wcześniej na stanie magazynowym, 3 sztukami zwróconymi w ramach zgłoszeń reklamacyjnych, a ponadto 116 sztuk zostało wcześniej zniszczonych po negatywnym wyniku testów w wewnętrznym stanowisku laboratoryjnym. Strona postępowania oświadczyła, że kolejna partia czujników dostarczona na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 okazała się wolna od wad i została w całości wyprzedana, jednakże ze względu na bezpieczeństwo użytkowników po wyprzedaniu tej partii wycofuje przedmiotowy model czujnika z oferty. Ponadto strona postępowania zadeklarowała, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów rozszerzyła procedurę kontrolną czujników tlenku węgla i oprócz testowania, jak do tej pory dla każdego czujnika wykrywania tlenku węgla o stężeniu 300 pp, z każdej partii pobierane będzie 5 próbek, które testowane będą z uwzględnieniem wszystkich wskazanych w normie progów alarmowych. Wraz z pismem strona postępowania przekazała faktury zakupu czujników, oświadczenie o rezygnacji z odbioru próbek poddanych badaniom laboratoryjnym, informację o utylizacji czujników stanowiących zwolnioną próbkę kontrolną, wzór informacji mających stanowić „plan naprawczy”, wzór pisma informującego kontrahentów o wadliwości partii czujników oraz konieczności ich zwrotu, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie czujników oraz faktury korygujące potwierdzające ich zwrot, protokół zdawczo-odbiorczy potwierdzający przekazanie do recyklingu 196 sztuk czujników wraz ze zdjęciami, protokół z badań czujników tlenku węgla zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 lutego 2019 r. wraz z załącznikami - k. 19-71 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 marca 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że przekazane przez stronę postępowania dowody nie są wystarczające do ograniczenia zakresu postępowania do partii czujników zakupionej na podstawie faktury nr LYD-PO20180802. W związku z tym, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania wszelkich dowodów potwierdzających, że wyłącznie te czujniki były wadliwe, w szczególności o wskazanie, czy partie czujników zakupione na podstawie różnych faktur były oznaczone w sposób pozwalający na ich odróżnienie. Organ nadzoru poprosił również o wskazanie, czy do wszystkich czujników zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 strona postępowania załączyła brakujące informacje wymagane przez normę, w ramach przeprowadzanego „planu naprawczego”. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, jakie działania podjęła w stosunku do 100 czujników określanych na fakturze jako „towar marketingowy – gratis” użytych jako tablice demonstracyjne i prezentatory, w szczególności, czy strona postępowania w dalszym ciągu je posiada.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 marca 2019 r. - k. 72 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 marca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że poza protokołem z badań przekazanych z pismem z 28 lutego 2019 r. nie jest w stanie przedstawić innych dowodów potwierdzających spełnianie wymagań bezpieczeństwa przez czujniki zakupione na podstawie faktury nr LYD-PO20181002. Strona postępowania wskazała, że czujniki zakupione na podstawie różnych faktur różniły się numerami seryjnymi, a dla wszystkich czujników zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 został wdrożony plan naprawczy. Strona postępowania oświadczyła, że egzemplarze opisane na fakturach jako „towar marketingowy - gratis” były wysyłane do niej przez dostawcę ze względu na fakt, że wiele z dostarczanych czujników nie przechodziło wewnętrznych testów przeprowadzanych przez nią. Część z niesprawnych czujników była wykorzystywana na tablicach demonstracyjnych i prezentatorach, natomiast pozostałe zostały zutylizowane. Strona postępowania oświadczyła, że obecnie posiada na stanie magazynowym wyłącznie 3 czujniki zabezpieczone jako próbka rozjemcza.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 marca 2019 r. - k. 74-75 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 4 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania ile sztuk czujników nabytych na podstawie faktury nr LYD-P020181002 zostało poddanych wewnętrznym testom, opisanie na czym te testy polegały i wskazania, ile spośród ww. czujników nie przeszło przedmiotowych testów oraz przekazanie sprawozdań z badań dotyczących tych czujników. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania, czy w dalszym ciągu posiada 200 sztuk czujników nabytych jako „towar marketingowy – gratis” na podstawie obydwu ww. faktur i wykorzystanych na tablicach demonstracyjnych i jako prezentatory oraz czy podjęła jakieś działania wobec tych czujników. Ponadto mając na względzie, że do pisma z 28 lutego 2019 r. strona postępowania załączyła oświadczenia dotyczące nieposiadania czujników na stanie magazynowym i faktury korygujące dotyczące zwrotu 34 czujników tylko przez część dystrybutorów wskazanych w zestawieniu sprzedaży czujników za okres od 19.10.2018 do 29.11.2018, a jednocześnie przekazała protokół zdawczo-odbiorczy z 1 marca 2019 r. dotyczący przekazania do recyklingu 196 sztuk czujników, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia tych rozbieżności.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 4 kwietnia 2019 r. - k. 76-77 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 kwietnia 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że z zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 czujników pełnym badaniom z uwzględnieniem progów alarmowych wskazanych w normie poddano 5 sztuk. Pozostałe czujniki zostały poddane standardowej procedurze testowej polegającej na oględzinach zewnętrznych, kontroli funkcjonalnej oraz sprawdzeniu w komorze testowej poprawności zadziałania czujnika przy stężeniu gazu testowego $330 \text{ ppm} \pm 30 \text{ ppm}$. Przedmiotowe badania wykazały, że w partii czujników dostarczonej na podstawie faktury nr LYD-PO20180802 niesprawnych było 216 czujników, z czego 100 zostało wykorzystanych na tablicach demonstracyjnych i prezentatorach, zaś pozostałe 116 zostało zutylizowane, natomiast w partii czujników zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 niesprawnych było 808 czujników, z czego 100 zostało wykorzystanych na tablicach demonstracyjnych i prezentatorach, zaś pozostałe 708 zostało zutylizowane. Strona postępowania wskazała, że czujniki wykorzystane

w tablicach demonstracyjnych i prezentatorach zostały rozesłane do dystrybutorów i strona postępowania nie posiada już tych czujników na stanie magazynowym. Strona postępowania nie podejmowała działań wobec przedmiotowych egzemplarzy posiadanych przez dystrybutorów, pozostawiając im wybór, czy dokonają ich utylizacji we własnym zakresie, czy też odeślą do niej. Strona postępowania wyjaśniła, że spośród 196 czujników przekazanych do utylizacji 1 marca 2019 r. 98 sztuk było czujnikami zwróconymi przez dystrybutorów, 3 sztuki pochodziły ze zwrotów reklamacyjnych, a 95 sztuk stanowiło czujniki, które nie przeszły wewnętrznych testów. Jednocześnie strona postępowania przekazała fragmenty protokołu z testów wewnętrznych czujników, wzór certyfikatu, jaki wystawiała dla czujników, które pomyślnie przeszły testy wewnętrzne, przykładowe zdjęcie prezentatora, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym oraz faktury korygujące dotyczące ich zwrotu, a także kartę przekazania odpadów.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 kwietnia 2019 r. wraz z załącznikami - k. 79-126 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 maja 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że z przekazanych przez stronę postępowania wyników badań wewnętrznych wynika, że około 40% czujników zakupionych na podstawie faktury nr LYD-P020181002 nie spełniało wymagań bezpieczeństwa i to tylko mając na względzie oględziny zewnętrzne i kontrolę funkcjonalną oraz badania przeprowadzone przy stężeniu gazu testowego D opisanym w normie PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 i normie PN-EN 50291-1:2018-06, podczas gdy w toku badań laboratoryjnych przeprowadzonych w toku kontroli stwierdzono, że czujnik nie uruchamia się w wymaganym czasie przy badaniu progów alarmowych B i C. Jakkolwiek strona postępowania utylizowała czujniki, w których wykryła nieprawidłowości stwarzające zagrożenie dla użytkowników, a 5 czujników zostało przez nią przebadanych z wynikiem pozytywnym w zakresie reagowania na wszystkie stężenia gazu wskazane w ww. normach, to jednak w sytuacji, w której bezspornym jest, że niemal połowa produktów z partii zakupionej na podstawie faktury nr LYD-P020181002 nie spełniała wymagań bezpieczeństwa, nie ma podstaw do ograniczenia postępowania wyłącznie do czujników zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20180802, ani przyjęcia, że czujniki zakupione na podstawie faktury nr LYD-P020181002 są produktami bezpiecznymi. W związku z powyższym, organ nadzoru wskazał, że konieczne jest wycofanie od dystrybutorów i zniszczenie również czujników

zakupionych na podstawie faktury nr LYD-PO20181002, w tym również „prezentatorów”. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania zaktualizowanej listy dystrybutorów, obejmującej przedsiębiorców, którzy zakupili od niej czujniki tlenu węgla CTW-01 ZAMEL z obu partii oraz dowodów potwierdzających ich wycofanie z rynku i utylizację.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 6 maja 2019 r. - k. 127-128 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 maja 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że zdecydowała się wycofać z rynku również czujniki z partii zakupionej na podstawie faktury nr LYD-PO20181002. Strona postępowania przypomniała, że już wcześniej podjęła decyzję o wycofaniu czujników z oferty i zaprzestaniu współpracy z ich dostawcą, mając na względzie duży odsetek wadliwych czujników. Jednocześnie strona postępowania przekazała listę dystrybutorów, którzy zakupili czujniki dostarczone na podstawie faktury nr LYD-PO20181002, wzór pisma informującego dystrybutorów o konieczności zwrotu wszystkich czujników łącznie z prezentatorami.

Dowód: pismo strony postępowania z 22 maja 2019 r. wraz z załącznikami - k. 69-73 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania poświadczonych za zgodność z oryginałem egzemplarzy zestawienia sprzedaży czujników z partii zakupionej na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 oraz oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym czujników, których niepoświadczonych za zgodność z oryginałem kopie zostały załączone do pisma z 22 maja 2019 r., a także do wskazania, jaka osoba poświadczająca za zgodność z oryginałem dokumenty przekazane wraz z pismami z 17 kwietnia 2019 r. oraz 28 lutego 2019 r. (gdyż podpis tej osoby jest nieczytelny), a także przekazania upoważnienia dla tej osoby do poświadczania za zgodność z oryginałem kopii dokumentów, przekazywanych jako dowody. Ponadto, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie czujników lub faktur korygujących potwierdzających ich zwrot oraz dowodów utylizacji wycofanych czujników, obejmujących czujniki zakupione na podstawie faktury nr LYD-PO20181002.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 czerwca 2019 r. - k. 138-139 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 3 lipca 2019 r. strona postępowania podała nazwisko osoby, która poświadczała wcześniej przekazane kopie dokumentów oraz przekazała upoważnienie dla tej osoby. Jednocześnie strona postępowania przekazała poświadczone za zgodność z oryginałem zestawienie sprzedaży czujników z partii zakupionej na podstawie faktury nr LYD-PO20181002 oraz wzór informacji wysłanej do dystrybutorów, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie czujników w tym prezentatorów, faktury korygujące potwierdzające zwrot 64 sztuk czujników oraz protokół zdawczo-odbiorczy potwierdzający przekazanie do utylizacji 264 czujników.

Dowód: pismo strony postępowania z 3 lipca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 140-199 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 lipca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania brakujących oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym lub faktur korygujących potwierdzających ich zwrot oraz, mając na względzie prowadzenie przez nią sprzedaży na stronie internetowej <https://e-sklep.zamel.pl>, wezwał stronę postępowania do określenia, czy sprzedawała czujniki wyłącznie przedsiębiorcom wskazanym w przekazanych zestawieniach i nie wprowadzała ich na rynek w drodze sprzedaży detalicznej konsumentom.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 15 lipca 2019 r. - k. 201 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 30 lipca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że żaden czujnik nie został sprzedany za pośrednictwem sklepu internetowego. Jednocześnie strona postępowania przekazała brakujące oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 30 lipca 2019 r. wraz z załącznikami - k. 203-206 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 sierpnia 2019 r. Prezes UOKiK, mając na względzie, że wycofaniu z rynku i zniszczeniu uległa jedynie niewielka część stwarzających zagrożenie czujników tlenu węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151), w związku z czym prawdopodobnie większość czujników w dalszym ciągu jest użytkowana przez konsumentów, wskazał, że zasadne jest ostrzeżenie indywidualnych nabywców produktu poprzez zamieszczenie na należącej do strony postępowania stronie internetowej <https://e-sklep.zamel.pl> ogłoszenia zawierającego opis zagrożenia powodowanego przez czujniki oraz wskazanie przedziału czasowego, w którym były one sprzedawane.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 sierpnia 2019 r. - k. 207-208 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 sierpnia 2019 r. strona postępowania przekazała wydruk ze strony internetowej, na której zamieściła komunikat dla konsumentów.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 sierpnia 2019 r. wraz z załącznikami - k. 211-217 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 września 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 września 2019 r. - k. 218 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie wprowadził czujnik tlenu węgla CTW-01 ZAMEL (kod EAN: 5903669074151) na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na opakowaniu produktu znajduje się m.in. oznaczenie „*Wyprodukowano dla : Zamel Sp. z o. o. przez: SCI Ltd*”, co oznacza, że strona postępowania miała wpływ na właściwości produktu. Ponadto, weryfikacja kodu EAN 5903669074151 potwierdza, że wskazuje on na stronę postępowania jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie czujnika na rynek.

Dowód: Protokół oględzin z 8 listopada 2018 r. - k. 33-36 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Ponadto, w myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej

będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2018-06 *Wykrywacze gazu -- Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych -- Część 1: Metody badań i wymagania eksploatacyjne* oraz norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” są normami wyżej opisanego rodzaju, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ww. czujnika z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego czujnika stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Technik Innowacyjnych EMAG z siedzibą w Katowicach w oparciu o wymagania zawarte w punkcie 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 (jednakowo brzmiącym jak punkt 6.3.4 normy PN-EN 50291-1:2018-06) zgodnie z tabelą 3 (znajdującą się w punkcie 5.2.2 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05), określającą wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym.

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że wszystkie 3 badane egzemplarze czujnika przy badaniu progu alarmowego B nie uruchomiły alarmu podczas podawania gazowego materiału wzorcowego o stężeniu 50 ppm w czasie krótszym niż 90 minut, ponadto jeden z czujników przy badaniu progu alarmowego C nie uruchomił alarmu podczas podawania gazowego materiału wzorcowego o stężeniu 100 ppm przed upływem 40 minut. W związku z tym, czujniki nie spełniały wymagań wskazanych w punkcie 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05.

Ponadto, wszystkie badane czujniki załączyły sygnalizację alarmu na 1 sekundę (przy występowaniu w mieszaninie powyżej 33 ppm CO), a jeden z czujników przy stężeniu 55 ppm CO załączył się po upływie 12 minut i 16 sekund, wskazując 114 ppm, przy czym ciągle przebywając w mieszaninie wyłączył się po 6 minutach i 5 sekundach, ponownie się nie załączył (nie licząc ww. objawów dotyczących wszystkich czujników).

Brak załączania się czujników w warunkach nagromadzenia się tlenku węgla w niebezpiecznych stężeniach stwarza ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktu, związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

Dowód: Karta szacowania ryzyka - k. 61 akt kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń co do partii czujników, z której pochodziły poddane badaniom egzemplarze. Strona postępowania początkowo twierdziła, że czujniki pochodzące z drugiej partii nie stwarzały niebezpieczeństwa dla konsumentów, jednakże w toku postępowania administracyjnego przyznała, że znaczna część czujników zakupionych w drugiej partii nie spełniała wymagań bezpieczeństwa, w związku z czym podjęła działania naprawcze również wobec tych egzemplarzy.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek w okresie od października 2018 r. do lutego 2019 r. 2664 czujniki poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom (ponadto 200 czujników zostało przez stronę postępowania użytych jako część tablic demonstracyjnych i jako prezentatory). W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania wycofała czujniki z rynku i zutylizowała łącznie 162 egzemplarze. Strona postępowania dokonała również utylizacji czujników zakupionych od chińskiego dostawcy, których nie wprowadzała na rynek w związku z negatywnymi wynikami wewnętrznym testów bezpieczeństwa. Ponadto strona postępowania zamieściła na stronie internetowej komunikat dla konsumentów zawierający ostrzeżenie o zagrożeniach stwarzanych przez produkt.

Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. faktury korygujące, oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu czujników na stanie magazynowym, protokoły-zdawczo odbiorcze i wydruk ze strony internetowej.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez czujnik, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż czujnik nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca ZAMEL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pszczynie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał znaczną ilość egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek (tj. 2664 sztuk sprzedanych innym przedsiębiorcom) oraz długi okres obowiązywania normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05, której wymagań nie spełniał czujnik.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK przyjął fakt podjęcia przez stronę działań naprawczych. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że okres wprowadzania czujnika na rynek nie był długi (ok. pięć miesięcy), brak postępowań na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wcześniej prowadzonych wobec strony postępowania, a także brak skarg i reklamacji związanych z wadami czujników będącymi przedmiotem postępowania.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniu sprzedaży przekazanym przez stronę postępowania, z których wynikało, że produkt był sprzedawany po cenach od 52,20 zł do 63 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru uznał, że średnia cena sprzedaży czujnika wyniosła 57,60 zł, a w konsekwencji, osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 2502 sztuk produktu w okresie od października 2018 r. do lutego 2019 r. (mając na względzie wprowadzenie na rynek 2664 sztuk, z czego 1162 sztuki zostały wycofane i zutylizowane) wyniosła 144 115,20 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 10 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została

uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 2664 czujniki, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na zagrożenia stwarzane przez produkt (którego większość egzemplarzy wciąż pozostaje u konsumentów). Ponadto czujniki są produktami, które konsumenci nabywają z zamiarem wieloletniego użytkowania (sama strona postępowania na obudowie czujnika deklaruje, że jego czas użytkowania wynosi 3 lata), co powoduje, że liczba konsumentów narażonych na zagrożenie stwarzane przez produkt może się powiększyć. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez czujnik, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa

UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak